

ХАНС КРИСТИАН АНДЕРСЕН
МАЛКАТА
КИБРИТОПРОДАВАЧКА

Превод от руски: Васил Велчев, 2009

chitanka.info

Това се случило навръх Нова година. Валял силен сняг, а едно момиченце се разхождало самичко навън и държало няколко кибритени клечки. То си нямало обувки и носело едни стари чехли, които били толкова големи за неговите крачета, че когато притичало по улицата, се изхлузили и се търкулнали на различни страни. Клетото дете продължило по пътя си босо и скоро съвсем посиняло от студ. През целия ден то не успяло да продаде нито един кибрит и не спечелило пукнат грош. На улицата вече нямало никой, а в прозорците на къщите блещукали празнични светлилки и отвсякъде ухаело толкова вкусно!

Детето приседнало пред най-светлата къща, сгушило се и извадило от престилката си един кибрит. Драснало първата клечица и тя се запалила. Пламъкът ѝ бил толкова ярък и топъл! Малката кибритопродавачка за миг си представила, че седи до напалена пещ, в която бумти чуден огън. Но уви — клечицата угаснала и всичко изчезнало.

Тогава момиченцето драснало втора клечка. Тя се разгоряла и осветила на отсрещната къща, която изведнъж станала съвсем прозрачна, така че можело да се види какво има вътре! Ето я масата, застлана със снежнобяла покривка. Върху нея били наредени изящни порцеланови съдове, а по средата била сервирана печена гъска. Изведнъж тя скочила от чинията и тръгнала право към малкото момиченце!

За беда, точно в този момент клечката изгоряла и всичко изчезнало.

Натъжено, детето драснало още една клечка. Сега се озовала под прекрасна елха, накичена с безброй цветни фигурки и ярки свещички.

Протегнало ръка към тях... и клечката угаснала. Но коледните свещички продължили да горят и се да се отдалечават все повече и повече, докато не се превърнали в малки звездици. Една от тях паднала, оставяйки огнена диря след себе си... а после всичко отново потънало в мрак.

Момиченцето извадило друга клечка, запалило я и в мъничката и светлинка изплувал образът на една мила старица, която слязла от небето.

— Бабо! — заплакало то. — Толкова ми липсваш! Моля те, вземи ме със себе си! Знам, че щом клечицата угасне, ще изчезнеш също като

горящата пещ, празничната трапеза и коледната елха! Бабо, не ми живее сама! Предпочитам да дойда при теб!

И малката кибритопродавачка побързала да запали наведнъж всички останали клечки, за да задържи видението колкото може по-дълго.

Лумнал ярък огън, по-сияен от слънцето. Старицата се навела, прегърнала своята внучка, понесла я на ръце и полетяла заедно с нея. Двете се издигали все по-високо и по-високо и накрая отишли там, където няма нито глад, нито сълзи.

На сутринта хората наизлезли от къщите си и видели в снега едно малко момиченце, замръзнало от студ. Около него били разпръснати изгорели кибритени клечки, а на устните му била застинала щастлива усмивка.

— Горкичкото! — натъжили се всички. — Искало е да се стопли!

Но никой не знаел какви чудеса е видяло то през нощта и колко щастливо е посрещнало празника със своята баба.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.